15 Ιουνίου 2021

Πάτερ, γιατί κλαίς...;

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Ένας αδελφός είπε στον αββά Ποιμένα:
«Με ταράζουν οι λογισμοί μου και δεν μ᾽ αφήνουν να φροντίσω για τις αμαρτίες μου αλλά με κάνουν να προσέχω τις ελλείψεις του αδελφού μου».

Ο Γέροντας του μίλησε τότε για τον αββά Διόσκορο, ότι στο κελί του έκλαιγε πάντοτε για τον εαυτό του, ενώ ο μαθητής του καθόταν σε άλλο κελί. Πήγε λοιπόν κάποια φορά ο μαθητής στο κελί του Γέροντα και τον βρήκε να κλαίει· οπότε του λέει:
«Πάτερ, γιατί κλαίς;»

Κι ο Γέροντας του απαντά:
«Τις αμαρτίες μου, παιδί μου, κλαίω»!

Του λέει ο αδελφός:
«Δεν έχεις αμαρτίες, πάτερ»

και ο Γέροντας του αποκρίνεται:

«Αλήθεια, αν αφεθώ να δω τις αμαρτίες μου, δεν μου φθάνουν άλλοι τρεις ή τέσσερες να κλαίνε μαζί μου γι᾽ αυτές».

Είπε λοιπόν ο αββάς Ποιμήν:
«Έτσι είναι ο άνθρωπος που γνώρισε τον εαυτό του»!

Πηγή: iellada.gr